

Галина
Вдовиченко

Життя іграшкових оверок

Намалював
Олександр Шатохін

Львів
Видавництво Старого Лева
2022

Вдовиченко Галина

В 25 Життя іграшкових овечок [Текст] : збірка оповідань / Галина Вдовиченко ; іл. Олександра Шатохіна. — Львів : Видавництво Старого Лева, 2022. — 112 с.

ISBN 978-966-448-073-1

Життя іграшкових овечок цікаве у кожному пору року. Взимку вони чекають на таємного Миколая і виглядають снігову овечку, навесні радіють першим вербовим «котикам» і влаштовують велике прибирання під пісню, яку склала овечка Солька. Влітку на всіх чекає велике купання і нова перукарня овечки Найди, а восени можна влаштувати показ мод і робити чудові намети з опалого листя! А ще овечки сваряться і миряться, влаштовують піжамні вечірки, читають книжечки і прибирають рідний ліс від сміття... Тож нудьгувати їм ніколи, як і тобі, коли поринеш у пригоди разом з ними!

УДК 82-3-93

© Галина Вдовиченко, текст, 2022
© Олександр Шатохін, ілюстрації, 2022
© Видавництво Старого Лева, 2022

ISBN 978-966-448-073-1

Усі права застережено

У дитячій кімнаті були собі іграшки — овечки, баранчики й одне козеня. Діти бавилися ними — вдома, на прогулянках і у поїздках, але іграшки навіть не здогадувалися, що ними хтось бавиться...

1. Zuma

Чи пам'ятає про овечок Миколай?

До людей у грудні приходить святий Миколай з подарунками. Усі готуються до цього свята і дуже чекають на нього.

А до іграшок ніхто не приходить. Ні до овечок, ні до баранчиків, ні до козеняти.

І жодних їм подарунків.

А чому? Мав би про них подумати якийсь особливий Миколай...

Заходилися іграшки обговорювати цю важливу тему.

— Треба Миколаю листи написати! — пропонує овечка Квітка.

— Кому написати? — гмикає баранчик М'ячик-Звіробій. — Не існує Миколая для овечок! І для баранчиків не існує.

І для козеняти — теж ні. А справжньому святому Миколаю не до того. У нього й без нас роботи багато.

Сумно від того усім. Похнюпилися й мовчать.

Невже овечки, баранчики і козеня залишаться без подарунків?

Раптом баранчику Грудневому сяйнуло:

— Друзі! А що, як... Що, як ми напишемо свої імена на папірцях й опустимо їх у червоний мішок? У такому мішку Миколай подарунки носить. А тоді по черзі витягнемо ті записки і прочитаємо. Кому яке ім'я дістанеться — той тому і буде Миколаєм!

— Як це?

— От, скажімо, я витягну папірець з іменем свого брата Січневого. Отже, саме йому подарунок і готуватиму. Як справжній Миколай. Зрозуміло? Тільки тс-с-с! Головне — мовчати про те, хто кому Миколай. І потай готувати подарунок.

Так і зробили. Написали, а тоді повитягували папірці з іменами-підказками й посідали мріяти, які ж то будуть подарунки від таємного Миколая.

— Я хотів би ліхтарик... — каже Грудневий. — Він так мені потрібен! Особливо зимовими вечорами.

А тоді згадав, що забув написати своє ім'я на папірчику. Про всіх подумав, а про себе забув. Ото розтелеп!